

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенко Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 3, підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“, частини шостої статті 13 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“, частини п'ятої статті 242, пункту 9 частини другої статті 383 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
2 вересня 2025 року
№ 100-1(I)2025

Справа № 3-6/2025(14/25)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуєчого,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенко Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 3, підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87) зі змінами, частини шостої статті 13 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) зі змінами, частини п'ятої статті 242, пункту 9 частини другої статті 383 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Ващенко С.Є. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, статті 21, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій, шостій статті 55, статті 129¹ Конституції України (конституційність) частину другу статті 3, підпункт 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами (далі – Закон № 3674), пункт 9 частини другої статті 383 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), а також на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8 Конституції України (конституційність) частину шосту статті 13 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон № 1402), частину п’яту статті 242 Кодексу.

1.1. З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

У серпні 2024 року Ващенко С.Є. подав до Хмельницького окружного адміністративного суду заяву в порядку, визначеному статтею 383 Кодексу.

Хмельницький окружний адміністративний суд ухвалою від 6 серпня 2024 року повернув Ващенко С.Є. зазначену заяву, зокрема, у зв’язку з відсутністю документа про сплату судового збору.

Сьомий апеляційний адміністративний суд ухвалою від 27 серпня 2024 року відмовив у задоволенні клопотання Ващенко С.Є. про звільнення від сплати судового збору, залишив апеляційну скаргу на ухвалу Хмельницького окружного адміністративного суду від 6 серпня 2024 року без руху у зв’язку із недоданням до неї документа про сплату судового збору.

Сьомий апеляційний адміністративний суд ухвалою від 16 вересня 2024 року повернув Ващенко С.Є. апеляційну скаргу на ухвалу Хмельницького

окружного адміністративного суду від 6 серпня 2024 року, оскільки він не усунув недоліків поданої скарги та не сплатив судового збору.

Зазначену ухвалу Ващенко С.Є. оскаржив до суду касаційної інстанції.

Верховний Суд ухвалою від 23 жовтня 2024 року визнав касаційну скаргу необґрунтованою та відмовив Ващенку С.Є. у відкритті касаційного провадження.

Ващенко С.Є. зазначає, що внаслідок застосування частини другої статті 3, підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону № 3674, пункту 9 частини другої статті 383 Кодексу зазнали порушення його конституційні права, які гарантовані статтею 21, частинами першою, другою статті 24, частинами першою, другою, четвертою статті 41, частинами першою, шостою статті 55, частиною першою статті 57, частиною першою статті 64 Основного Закону України, а внаслідок застосування частини шостої статті 13 Закону № 1402, частини п'ятої статті 242 Кодексу порушено його конституційні права, які закріплені статтею 21, частинами першою, другою статті 24, частинами першою, шостою статті 55, частиною першою статті 57 Конституції України.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке

набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (абзац перший, пункт 1 частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Пункт 9 частини другої статті 383 Кодексу був застосований Хмельницьким окружним адміністративним судом в ухвалі від 6 серпня 2024 року, яка не переглядалась в апеляційному порядку, оскільки апеляційна скарга Ваценка С.Є. на зазначену ухвалу була залишена судом апеляційної інстанції без руху та повернута без розгляду.

Наведене свідчить про те, що Ващенко С.Є. не є суб'єктом права на конституційну скаргу в частині перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) пункту 9 частини другої статті 383 Кодексу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у цій частині згідно з пунктом 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Ващенко С.Є. не обґрунтував невідповідності Конституції України частини другої статті 3, підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону № 3674, частини шостої статті 13 Закону № 1402, частини п'ятої статті 242 Кодексу.

Отже, конституційна скарга в цій частині не відповідає вимогам частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенко Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 3, підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами, частини шостої статті 13 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами, частини п'ятої статті 242 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; пункту 9 частини другої статті 383 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**